

Румжния, и всички да чакатъ, когато русскитѣ войски тръгнатъ за къмъ Дунава, за да се присъединятъ къмъ тѣхъ, както това е бивало и други пѣтъ, когато Руссия е воювала съ Турция¹⁾. Тѣзи доброволци, заедно съ руския кадръ, и послужиха като кадръ за пѣшия на Негово Императорско Височество конвой. По-голѣмата частъ отъ българския доброволчески отрядъ, обаче, остана въ Сърбия, но повечето отъ офицеритѣ напустнаха сръбската служба и азъ съ тѣхъ заедно се завърнахъ въ Руссия — въ Кишиневъ, и си постъпихъ въ полка, въ който се числяхъ.

Тия доброволци, които бѣха дошли въ Кишиневъ, сж биле лишени отъ всѣкакви сръдства за прѣхрана и за туй сж имали голѣма нужда отъ материална помощъ. Тая помощъ се явила отъ страна на Кишиневския исправникъ Иванъ Степановичъ Ивановъ, родомъ българинъ. Благодарение именно на него, около хиляда души доброволци биле размѣстени по ханищата и на частни квартири. На най-бѣднитѣ отъ тѣхъ се отпущало по 20 копейки на день. Раздадено имъ било облѣкло отъ онова, опрѣдѣлено за испращание въ Сърбия. Материалнитѣ сръдства, съ които разполагалъ Г-нъ Ивановъ, обаче, сж истощавали, макаръ и да постъпвали значителни сумми, ту отъ концерти, ту отъ любителски спектакли, и г-нъ Ивановъ навѣрно е щѣлъ да обяви на доброволцитѣ да се разотидатъ, ако не го е поддържала надѣждата, че войната съ Турция е неизбежна. И той задържалъ тия доброволци въ Кишиневъ, при всичко че началникъ штаба на армията, генералъ Непокойчицки, лично му билъ казалъ, че намира за неудобно да приеме тия хора въ вѣдението на штаба.

— При това, тия хора не ще ни сж нужни за въ бждще, въ случай, че се обяви война на Турция. Вий смѣло можете да имъ прѣдложите да се разотидатъ, казалъ генералъ Непокойчицки.

Но И. С. Ивановъ, увѣренъ, че тия хора, изобщо добръ запознати съ мѣсноститѣ въ България, ще бждатъ полезни, въ случай на война съ Турция, не имъ казалъ да се разотидатъ. И наистина, още въ Ноемврий м-ць 1876 год., когато дошелъ въ Кишиневъ генералъ Столѣтовъ, който, въ това врѣме, състоялъ въ распореджанието на Великия Князь Главнокомандующия, казалъ, подъ секретъ на И. С. Иванова, че е възможно

¹⁾ Подъ Севастополъ, прѣзъ 1854-55 год., отрядъ отъ български волонтери е вземалъ участие въ боеветѣ.